

# EN MYE SPREKERE SONUS FABER

Sonetto er den aller nyeste serien til Sonus Faber og den er sprekere enn på lenge, morsommere og livligere. Særlig Sonetto VIII som kombinerer flott presisjon i mellomtone og diskant med kontant og svært kontrollert bass.

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Jeg har i noen måneder hatt et par Sonus faber Olympica III i stua. Høyttalerne er aldeles nydelige, med utrolig flott treverk, aluminiumsdetaljer, en spennende bassportløsning på baksiden og dekket med ekte skinn fra italienske kyr på toppen. Det er slik at du nesten må stryke fingrene over dem hver gang du går forbi, bare for å kjenne på den utrolige materialfølelsen. De låter også fantastisk og er ekstremt allsidige. Den eneste innvendingen er at de er litt late inntil du får koblet til en stødig og kraftfull forsterker. Oppsettet koster derfor litt og plasserer det vel strengt tatt utenfor rekkevidde for de aller fleste. Sonetto VIII koster også litt, men har en helt annen energi rett ut av esken. I tillegg kan de kobles til svært moderate forsterkere som gjør oppsettet mye snillere mot lommeboken, men uten at det går særlig utover musikkopplevelsen.

## De ser flotte ut

Sonetto VIII ser ganske imponerende ut. Den er høy og stolt, og hviler på en kraftig fot med 4 høyderegulerbare spikes. Spikes-ene kan settes på noen aluminiums-skiver med et tynt gummibelegg på undersiden. Det gjør dem umulige å flytte, men de står også dørgende stille under spilling.

Kabinettet er har flotte avrundede sider, kommer i flott treverk og Sonus faber har gått bort fra den litt skrå toppen de hadde på Venere-serien. Den er rett og slett flott. Sonetto-serien er da også laget i Italia. Det kan ses, men det kan også kjennes og føles. Stryk hånden langs treverket og du kjenner at dette er møbelhåndverk av meget høy klasse.

Bassporten er munner ut på undersiden. Det fordrer at høyttaleren får riktig avstand til gulvet, og at den kanskje ikke egner seg altfor godt hvis du har et veldig fluffy teppe under høyttalerne som går helt opp til bassporten. Luften må kunne bevege seg fritt hvis dette skal fungere optimalt.

Høyttalere ruver overraskende lite i stua, og den viker litt unna blikket med sine myke avrundede former. Men du kommer ikke så lett unna at høyden er snaue 120cm.





### Nye elementer

Fronten er ganske smal og dominert av tre nytviklede 18cm basser i med membraner av aluminium. Ellers finner du en 15cm mellomtone i papp/papir og en 29mm diskant-dome med membran av silke. Rundt alle elementene er det benyttet festringer av aluminium., og det gjelder også festeplaten til diskanten.

Effektiviteten er i overkant av 90dB, og Sonus faber anbefaler forsterkere inntil 300watt. Høytaleren tåler mye og kan spille seriøst høyt, og selv om kravet til forsterker ikke er på nivå med Olympica III er det ikke særlig mening å se etter forsterkere i prisklassen noe særlig under 25-30k. Høytaleren er nominelt 40ohm, men det er ingen grunn til å bekymre seg. Høytaleren er ganske enkel å drive og forsterkere i den aktuelle prisklassen har strøm og reserver nok til å håndtere disse høytalerne med letthet.

### På plass!

De medfølgende spikes-ene er ikke de skarpeste og spisseste på kloden, men vekten til høytalerne gjør at de effektivt borer seg ned i parketten. Har

du tepper over betong egner spikes seg utmerket og er i tillegg klart foretrukket, men på parketten hjemme hos meg er det frem med parkettbeskytterne som følger med. De er gummiert på undersiden, og når de første har fått litt vekt på seg er de umulige å flytte. Nå skal det heller ikke være mulig å skyve dem rundt. Parkettbeskyttere som lett kan skyves rundt fungerer jo ikke i det hele tatt. Spikes skal koble høytalerne til underlaget, mens parkettbeskyttere som ikke sitter dønn fast opphever virkingen av spikes-ene.

Etter litt måling både med tommestokken og programmet Audio Tools på iPad er høytalerne omsider på plass. Denne gangen ble det ikke mer enn et par nye hull i parketten. Vi får si at det er innafør!

Ferdig plassert med millimeterpresisjon på avstanden til lytteposisjon, blir de stående nærmere bakveggen enn mange andre tilsvarende høytalere. Bassporten i bunnen har muligens noe med saken å gjøre, for de tåler å stå med 35-40cm fra bakveggen – målt fra høytalerens bakside. For noen er det kanskje et poeng at høytalerne ikke absolutt må plasseres midt ute på gulvet. Likevel

er ikke dette på noen måte en fasit. Hvor høyttalerne bør plasseres er avhengig av mange faktorer i rommet og det varierer sterkt i hvert enkelt tilfelle selv om høyttalerne er identiske. Men det er gjerne slik at der de forrige høyttalerne låt fint, er det en god sjanse for at dine neste investeringer gjør det også.

Jeg endte opp med å vinkle høyttalerne inn mot lytteposisjon slik jeg veldig ofte gjør. 5-6 grader vinkling eller «toe in» fungerer neste alltid bedre enn å la de spille rett ut i rommet.

### De spiller veldig fint

Sonus faber spiller som regel veldig godt, og det høres ut som om de virkelig har fått det til med Sonetto VIII. Hele Sonetto-serien låter fint, men det er noe som skjer også i mellomtonen og diskanten når bassen er så stram og flott definert som her. De mindre høyttalerne i serien har helt brukbare bass-egenskaper, men med bedre kontroll i de aller dypeste frekvensene, lavere forvrengning og masse dynamisk overskudd er Sonetto VIII både en strammere og tyngre høyttaler.

Jeg kom ikke lenger ned enn ca 35Hz på frekvensmålingen (-3dB). Det er ikke voldsomt dypt til å være en såpass stor høyttaler, men jeg tror Sonus faber har vurdert riktig. I stedet for å kjøpe bassen helt ned i den dypeste kjelleren, er prioriteringen åpenbart kontroll, presisjon og tone. Bassen er stram og innholdsrik når du ønsker det, men den kan også dundre godt til når det kreves, og den er absolutt ikke bassky. Den leverer seriøst mye bass når det behøves, men den er fortsatt kontant og presis.

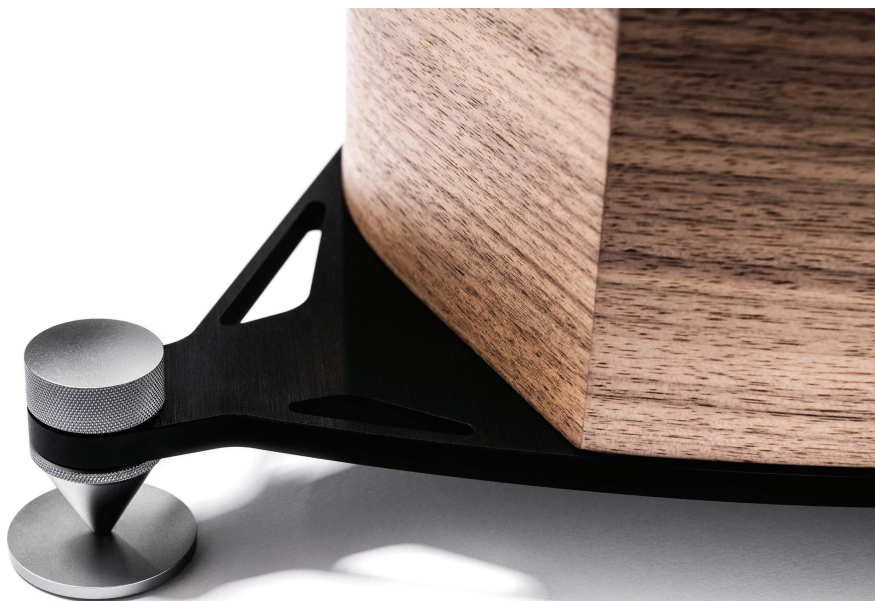
Når jeg spiller Peter Belasco og hans Deeper er bassen som alltid dyp og imponerende, men også stram og godt kontrollert hele veien ned til den ruller pent av helt nede i underkanten av 30Hz. Det som imponerer er hvor rent og fritt for distorsjon det hele er. Bassen har tone og timbre, og du hører godt sublime forandringer i tone, og ikke minst i anslaget på en streng eller på en av de aller dypeste tonene på pianoet.

Selv om bassen er bra, er mellomtonen bedre. Den er mer åpen og den spiller friere enn det Sonus faber har gjort tidligere. Balansen opp mot diskant-elementet er balansert litt livligere, eller med så vidt litt mer volum enn tidligere. Det har



de klart å få til uten at den øverste delen av diskanten stikker seg ut. Den har riktignok litt mer energi enn de tidligere har hatt rundt omkring denne prisklassen, og likner mer på lydkaraktistikken i deres spinnvilt dyre highend-modeller.

Med samme plate på spilleren, Pete Belasco, viser høyttaleren at den har særdeles mye plass i lydbildet, og det blir stor avstand og når det skal være det, nærmest en perfekt stillhet i rommet mellom instrumentene. Når bakgrunnen er så beksvart som den er, kommer alt dette tydelig frem. Her er det ingen ting i kabinetet som blir stående å vibrere og lage lyd, og elementene har ingen antydning til ringelyd. Bassen er dyp og stram, og her også synes jeg Sonus faber har kom-



met seg et stykke videre. De tre bassene gjør ikke voldsomt mye ut av seg, men er skikkelig på plass hele veien og lager et solid fundament som mid-bassen og mellomtonen kan stå på.

En veldig stille plate som Youn Sun Nah og hennes Chanson D´helene åpner med kun hennes nydelige stemme og en kontra-bass. Enhver liten resonans eller ulyd når på brutalt vis frem til lytteren, og tar vekk et betydelig antall kvadratcentimeter gåsehud. Innspillingen er nydelig og fantastisk åpen og luftig, og Sonetto VIII gjør dette på en nydelig måte med en total stillhet og en nærkontakt til detaljene som imponerer. Gåsehuden er sikret!

Det samme skjer egentlig med de rimeligere høyttalerne i serien, men når bassene må jobbe mer med å henge med på de aller dypeste tonene skapes det forvrengning og resonanser som ikke er voldsomt hørbare, men som likevel gjør at noen ørsmå detaljer blir dekket til, og mulighetene for musikalsk magi begrenses.

Med Rammstein og deres Reise, Reise på spilleren forvandler høyttaleren seg, og overrasker med meget kompetent gjengivelse av den rufsete vokal og store vegger av gitarer når låta Reise, Reise blir til Mein Teil – spor nummer to. Det er tøft og tungt, og kanskje også litt frekkere og energisk enn det Sonus faber tidligere har gjort i prisklassen fra Olympica III og nedover.

### Konklusjon

Helt uten at det er noen grunn til å kritisere de mindre og rimeligere høyttalerne i denne serien, har Sonetto VIII alt det de andre modeller mangler. Her er bassen kjapp og stram, dyp og imponerende og veldig godt med rytmisk. Totalinntrykket er høyst imponerende og gir det masse lyst til å lytte til musikk.

#### VI LIKER:

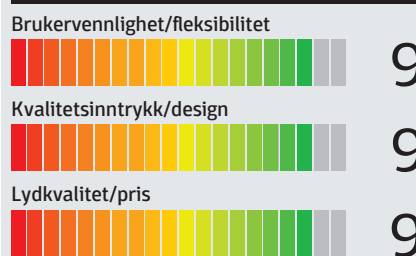
- Flott finish og design
- Masse detaljer og herlig orden i lydbildet
- Imponerende stram og kontrollert bass
- Skikkelig gåsehudgenerator

#### VI LIKER IKKE:

- Det finnes enda sprekere høyttalere
- Noen går også enda dypere i bassen

**STEREO+ MENER:** Sonus faber Sonetto VIII er igjen «Made in Italy», og er med god margin seriens beste høyttaler. Den plasserer seg i en kvalitetsklasse hvor bare litt bedre koster voldsomt mye mer.

#### KARAKTERER



#### Sonus faber Sonetto VIII

PRIS: Kr. 60.000.-  
IMPORTØR: Mono AS  
LINK: [www.mono.no](http://www.mono.no)